

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 49 S

(2023–2024)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

Innhold

1	Innledning	5	Vedlegg		
2	Nærmere om forordningen	5	1	EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)	10
3	EØS-komiteens beslutning	6	2	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1239 av 20. juni 2019 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip og om oppheving av direktiv 2010/65/EU	11
4	Forholdet til norsk rett	7			
5	Administrative og økonomiske konsekvenser	7			
6	Konklusjon og tilrådning	7			
	Forslag til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip	9			

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 49 S

(2023–2024)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 16. februar 2024,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Innledning

EØS-komiteen traff 29. april 2022 beslutning nr. 157/2022 om å endre EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport) kapittel V (sjøtransport) til å omfatte forordning (EU) 2019/1239 av 20. juni 2019 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip og om oppheving av direktiv 2010/65/EU.

Forordningen gjelder etablering av et felles europeisk meldings- og informasjonssystem for sjøtransporten. Medlemsstatene pålegges å etablere et nasjonalt meldepunkt for rapportering fra fartøy i forbindelse med havneanløp. Formålet med forordningen er å forenkle rapporteringsbyrden for sjøtransporten. De nasjonale meldepunktene skal harmoniseres gjennom nærmere angitte tekniske krav. Dette skal sikre at informasjonen som innrapporteres fra fartøy ved havneanløp sirkuleres mellom medlemsstatene slik at samme informasjon kun må rapporteres én gang. Forordningen innfører ingen nye meldeplikter, men gjelder for eksisterende forpliktelser. Forordningen regulerer følgelig kun måten det skal rapporteres på. Rapporteringsforpliktelsene som

omfattes skal rapporteres gjennom et europeisk miljø for rapportering fra skip (European Maritime Single Window environment (EMSWe)) fra 15. august 2025.

Fordi gjennomføring av EØS-komiteens beslutning har budsjettmessige konsekvenser, er Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nødvendig etter Grunnloven § 26 annet ledd.

Beslutningen i EØS-komiteen og forordning (EU) 2019/1239 i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykt vedlegg til proposisjonen

2 Nærmere om forordningen

Forordningen er et resultat av arbeidet med å evaluere og revidere EU-regelverk som omhandler sikkerhet og effektivitet i maritim transport. På bakgrunn av evalueringsarbeidet kom EU-kommisjonen til at daværende regelverk ikke hadde virket etter sin hensikt. Blant annet hadde flere medlemsstater hatt problemer med å innføre nasjonale meldesystemer for rapportering fra skip (National

Maritime Single Window (NMSW)) og den ønskede forenklingen av direktiv 2010/65/EU var ikke oppnådd.

Forordning (EU) 2019/1239 innebærer at det skal etableres et europeisk miljø for rapportering fra skip (EMSWe) som alle medlemsstater forpliktet til å bruke. EMSWe skal bestå av et nettverk av NMSW med et harmonisert datasett for skipsrapportering. Dette oppnås gjennom en felles programpakke utviklet av EU for elektronisk rapportering, et harmonisert grafisk grensesnitt for manuell rapportering, samt en nasjonalt tilpasset grensesnittfunksjon mot de nasjonale myndigheter og havner som mottar data fra systemet. Prinsippet om å rapportere en gang per anløp, som følger av direktiv 2010/65/EU, er videreført.

Forordningen angir meldepliktene som skal rapporteres gjennom det nye EMSWe, jf. forordningens vedlegg 1. Meldepliktene som omfattes er nærmere angitte rapporteringsforpliktelser som følger av EU-regelverk. Rapporteringsplikter omfatter opplysninger som skal gis i henhold til FAL-konvensjonen (Convention on Facilitation of International Maritime Traffic) og andre relevante internasjonale juridiske virkemidler, samt rapporteringsplikter som følger av nasjonal lovgivning og nasjonale krav. I Norge vil følgende nasjonale rapporteringsforpliktelser være omfattet:

- Melding om anløp av utenlandske fartøy, jf. forskrift om utenlandske fartøyers anløp til og ferdsel i norsk territorialfarvann.
- Krav om losbestilling og rapportering av farledsbeweiselas, jf. lospliktforskriften.
- Utvidet grensekontroll av personer, inkludert av- og påmønstring, jf. grenseforskriften.
- Rapportering av NOX utslipp, jf. forskrift om særavgifter.

Forordningen gir EU-kommisjonen hjemmel til å definere hvilke dataformat EMSWe skal bruke, samt hjemmel til å endre og oppdatere listen over hvilke meldeplikter som skal være omfattet av forordningen. Kommisjonen har siden høringen i 2018 samlet inn dataelementer fra alle medlemsstatene for å lage et samlet datasett som viser den totale mengden rapporteringselementer som skal rapporteres. Norge rapporterte nasjonale krav om dataelementer inn til EU-kommisjonen i 2020.

Etter at forordningen får anvendelse 15. august 2025 vil endringer i EMSWe-datasettet måtte godkjennes av EU-kommisjonen. Ved endringer i nasjonale rapporteringsforpliktelser vil dette medføre at medlemsstaten melder

endringer inn til EU-kommisjonen, som etter dette skal vurdere om endringen i EMSWe-datasettet kan godkjennes. Forordningen åpner for at EU-kommisjonen kan avvise et ønske om endringer i datasettet. Det legges opp til at EMSWe datasettet kan endres en gang i året.

Forordningen krever at det utpekes en nasjonal koordinator. Ettersom Kystverket har ansvaret for koordinering, drift og utvikling av SafeSeaNet i Norge, er Kystverket utpekt som nasjonal koordinator for forordningen. Som nasjonal koordinator for EMSWe vil Kystverket ha ansvar for å melde inn behov for endring i datasettet, herunder både nye dataelement og endringer i eksisterende nasjonale krav, til EU-kommisjonen.

Medlemsstaten pålegges videre å utpeke en nasjonal myndighet som ansvarlig for håndtering av brukere og tjenesteytere i bruker- og adgangskontrollsystemet. Som nasjonal koordinator for EMSWe vil også dette være Kystverkets ansvar i Norge.

Forordningen pålegger videre EU-kommisjonen å opprette flere felles databaser, herunder en skipsdatabase, stedsdatabase, database over farlige stoffer og skipshygienedatabase. Opprettelsen av disse vil gjøre det lettere å rapportere og lettere å gjenbruke informasjon som rapporteres. De felles databasene vil vedlikeholdes sentralt i EU, og medlemstatene er forpliktet til å bruke disse som grunnlagsdata i forbindelse med skipsrapportering.

3 EØS-komiteens beslutning

EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 inneholder en fortale og fire artikler. I fortalen vises det til EØS-avtalen, særlig til artikkel 98, som gjør det mulig å endre vedleggene til avtalen gjennom beslutningen i EØS-komiteen.

Artikkel 1 slår fast at vedlegg XIII endres ved at forordning (EU) 2019/1239 inntas i EØS-avtalen. Artikkel 1 inneholder en tilpasningstekst om at for EØS EFTA-statene skal artikkel 11(2) og krav om rapportering av tollinformasjon som presisert i punkt 7 i del A av vedlegget ikke gjelde. Tilpasningen er en følge av at EØS-avtalen ikke omfatter tollområdet.

Artikkel 2 fastsetter at teksten til forordning (EU) 2019/1239 på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3 slår fast at beslutningen trer i kraft 30. april 2022.

Artikkel 4 slår fast at beslutningen skal kunn-
gjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til
Den europeiske unions tidende.

4 Forholdet til norsk rett

Det legges opp til at forordningen gjennomføres i norsk rett i forskrift med hjemmel i lov 21. juni 2019 nr. 70 om havner og farvann (havne- og farvannsloven) § 39, hvor det fremgår at forordningen gjelder som forskrift.

Det fremkommer av forarbeidene til havne- og farvannsloven § 39 at «Bestemmelsen vil blant annet gi hjemmel til å regulere Kystverkets nasjonale meldesystem SafeSeaNet, herunder gjennomføring i norsk rett av forordning 2019/1239 om et europeisk Maritime Single Window Environment.»¹

Ettersom gjennomføringen av EMSWe i Norge ikke inkluderer tollrapportering, forutsettes det at ytterligere tollrapportering ved ankomst til Norge juridisk sett vil skje utenfor EMSWe. Kystverket vil samarbeide tett med Tolletaten for å få på plass en best mulig løsning for rapportering fra skipsfarten slik at også ytterligere tollopplysninger kan rapporteres samtidig med andre meldeplikter.

Nærings- og fiskeridepartementet vil foreta de nødvendige forskriftsendringer.

5 Administrative og økonomiske konsekvenser

Norge har i dag et velfungerende NMSW som utvikles og driftes av Kystverket. Systemet inkluderer bruker- og adgangskontrollsystem, fartøys- og lokasjonsregister og alle EU-pålagte meldeplikter. Dette brukes også for nasjonale meldeplikter og søknader som har sitt opphav i nasjonal lovgivning. Forordning (EU) 2019/1239 vil kreve til dels store tilpasninger i dagens NMSW. Det vil blant annet være behov for å inkludere nye meldeplikter i NMSW (melding om anløp av bulkskip og statistikk), og det vil kreves tekniske tilpasninger for å sikre samsvar med de spesifikasjoner som besluttes i EU.

Kystverket har anslått egen kostnad for nødvendige tilpasninger i SafeSetNet til ca. 9 millioner kroner, men det er vanskelig å tallfeste kostnadene ved disse endringene på nåværende tidspunkt. Endringene i NMSW vil også kunne med-

føre behov for tilpasninger i andre myndigheters systemer.

Videre vil man ved fremtidige endringer i nasjonale meldeplikter ved havneanløp ta hensyn til at disse skal inkluderes i EMSWe-datasettet. Dette innebærer at endringer og innføring av nye meldeplikter skal meldes inn til og godkjennes av EU-kommisjonen. Det er fortsatt usikkerhet knyttet til hvordan dette vil fungere i praksis.

Siden nasjonal koordinator skal fungere som kontaktpunkt for alle spørsmål fra både brukere og EU kommisjonen angående forordningen, vil Kystverket ha en rolle i å formidle endringer i nasjonale rapporteringsforpliktelser til EU kommisjonen. Det må derfor etableres rutiner som sikrer at endringer i nasjonale rapporteringsforpliktelser som faller inn under EMSWe forordningen fanges opp tidlig nok til at prosessene ikke forsinkes.

De økte administrative kostandene til Kystverket vil dekkes over Nærings- og fiskeridepartementets budsjett og vil håndteres i den ordinære budsjettprosessen.

Det er usikkert hvor store konsekvenser forslaget vil få for brukerne av SafeSeaNet. På den ene siden vil forslaget innebære en styrket harmonisering av rapporteringsforpliktelser og rutiner mellom de enkelte staters NMSW. Det vil bli en felles tilgangskontroll, en større grad av gjenbruk av rapportert informasjon og en enhetlig arbeidsflyt. Dette vil bidra til administrativ forenkling for skip som seiler mellom statene i EU/EØS.

Samtidig er det en risiko for at brukerne fortsatt må rapportere i flere systemer dersom ikke EMSWe inkluderer alle nasjonale meldeplikter som skal rapporteres i tilknytning til ankomst til Norge eller seilas i norske farvann.

6 Konklusjon og tilråding

Forordning (EU) 2019/1239 forenkler rutiner og prosedyrer for skip som seiler mellom havner i EU/EØS, og medfører at informasjon om det enkelte fartøy vil være lettere tilgjengelig for relevante parter. Forordningen innebærer en styrket harmonisering mellom de enkelte staters systemer. Det er videre forventet at forordningen vil bidra til å redusere de administrative byrdene som påhviler sjøtransporten, og dermed styrke sjøtransporten som transportform.

Nærings- og fiskeridepartementet tilrår godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 av 20. juni

¹ Prop. 30 L (2020–2021) *Endringer i havne- og farvannsloven mv. (håndheving av fartsovertreidelser mv.)*

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

2019 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip og om oppheving av direktiv 2010/65/EU. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip, i samsvar med et vedlagt forslag.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip.

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1239 av 20. juni 2019 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip og om oppheving av direktiv 2010/65/EU¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- (2) Forordning (EU) 2019/1239 opphever, med virkning fra 15. august 2025, europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/65/EU², som er innlemmet i EØS-avtalen, og som følgelig skal oppheves i EØS-avtalen med virkning fra 15. august 2025.
- (3) EØS-avtalens vedlegg XIII bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg XIII gjøres følgende endringer:

1. Etter nr. 56l (europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/65/EU) tilføyes følgende:
«56la. **32019 R 1239:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1239 av 20. juni 2019 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip og om oppheving av direktiv 2010/65/EU (EUT L 198 av 25.7.2019, s. 64).

¹ EUT L 198 av 25.7.2019, s. 64.

² EUT L 283 av 29.10.2010, s. 1.

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

Med hensyn til EFTA-statene får artikkel 11 nr. 2 og rapporteringspliktene angitt i nr. 7 i vedleggets del A ikke anvendelse.»

2. Teksten i nr. 56l (europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/65/EU) oppheves med virkning fra 15. august 2025.

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) 2019/1239 på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 30. april 2022, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt³.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 29. april 2022.

For EØS-komiteen
Nicolas von Lingen
Formann

³ Forfatningsrettslige krav angitt.

Vedlegg 2**Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1239
av 20. juni 2019 om opprettelse av et europeisk miljø
for rapportering fra skip og om oppheving av
direktiv 2010/65/EU**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 100 nr. 2, under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren² og ut fra følgende betraktninger:

- 1) For å lette og fremme sjøtransport skal medlemsstater ifølge europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/65/EU³ godkjenne at rapporteringspliktene for skip som ankommer og går fra havner i Unionen, oppfylles i elektronisk format, samt sikre at opplysningene overføres via ett enkelt rapporteringspunkt.
- 2) Sjøtransport utgjør ryggraden i handel og kommunikasjon både innenfor og utenfor det indre marked. For å lette sjøtransporten og å ytterligere redusere rederienes administrative byrder bør informasjonsprosedyrene for oppfylging av rapporteringspliktene som pålegges rederier gjennom unionsrettsakter, internasjonale rettsakter og medlemsstatenes nasjonale lovgivning, ytterligere forenkles og harmoniseres samt være teknologinøytrale, for å fremme framtidssikre rapporteringsløsninger.
- 3) Både europaparlamentet og rådet har ofte etterlyst mer samvirkningsevne og mer omfattende, brukervennlig kommunikasjon og

informasjonsflyt, for å forbedre det indre markeds virkemåte og for å dekke behovene til innbyggere og virksomheter.

- 4) Hovedformålet med denne forordningen er å fastsette harmoniserte regler for innlevering av informasjonen som kreves for havneanløp, særlig ved å sikre at de samme datasettene kan rapporteres på samme måte til hvert nasjonale rapporteringspunkt for sjøfart. Denne forordningen har også som mål å lette overføringen av informasjon mellom deklareranter, relevante myndigheter og leverandører av havnetjenester i anløpshavnen samt andre medlemsstater. Anvendelsen av denne forordningen bør ikke endre tidsrammene for, eller innholdet i, rapporteringspliktene, og bør ikke påvirke den etterfølgende lagringen og behandlingen av informasjon på unionsplan eller nasjonalt plan.
- 5) Det eksisterende nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart i hver medlemsstat bør beholdes som grunnlaget for et teknologinøytralt og samvirkende europeisk miljø for rapportering fra skip (European Maritime Single Window environment, EMSWe). Det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart bør utgjøre et omfattende kontaktpunkt for rapportering for sjøtransportoperatører, som utfører datainnsamling fra deklarerantene og datadistribusjon til alle relevante vedkommende myndigheter og leverandører av havnetjenester.
- 6) For å styrke effektiviteten til det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart og gjøre det klart for framtidig utvikling, bør det være mulig å beholde eksisterende ordninger eller opprette nye ordninger i medlemsstater for å bruke det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart for rapportering av lignende informasjon for andre transporttyper.
- 7) Brukergrensesnittene til disse nasjonale rapporteringspunktene for sjøfart på deklaranter-

¹ EUT C 62 av 15.2.2019, s. 265.

² Europaparlamentets holdning av 18. april 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 13. juni 2019.

³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/65/EU av 20. oktober 2010 om meldingsformaliteter for skip som ankommer og/eller går fra havner i medlemsstatene, og om oppheving av direktiv 2002/6/EF (EUT L 283 av 29.10.2010, s. 1).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

- nes side bør harmoniseres på unionsplan, for å lette rapportering og ytterligere redusere den administrative byrden. Denne harmoniseringen bør oppnås ved at hvert nasjonale rapporteringspunkt for sjøfart bruker en felles grensesnittprogramvare for utveksling av informasjon mellom systemer, som utvikles på unionsnivå. Medlemsstatene bør ha ansvaret for å integrere og administrere grensesnittmodulen og for å oppdatere programvaren regelmessig og i god tid når Kommisjonen gjør nye versjoner tilgjengelige. Kommisjonen bør utvikle denne modulen og komme med oppdateringer ved behov, ettersom utviklingen av digitale løsninger går raskt og enhver teknisk løsning raskt kan bli utdatert som følge av ny utvikling.
- 8) Andre rapporteringskanaler som tilbys av medlemsstater og tjenesteleverandører, slik som felles havnesystemer, kan beholdes som frivillige kontaktpunkter for rapportering og bør kunne fungere som datatjenesteleverandører.
 - 9) For ikke å pålegge kystløse medlemsstater uten sjøhavner en urimelig stor administrativ byrde bør disse medlemsstatene unntas fra forpliktelsen til å utvikle, opprette, drive og gjøre tilgjengelig et nasjonalt rapporteringspunkt for sjøfart. Dette innebærer at så lenge de utnytter dette unntaket, bør disse medlemsstatene ikke være forpliktet til å oppfylle de kravene som er knyttet til utviklingen, opprettelsen, driften og tilgjengeliggjøringen av et nasjonalt rapporteringspunkt for sjøfart.
 - 10) Et brukervennlig grafisk brukergrensesnitt med felles funksjoner bør være en del av det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart slik at deklaranter kan rapportere manuelt. Medlemsstater bør også tilby bruk av det grafiske brukergrensesnittet til deklarantenes manuelle registrering av data i form av opplasting av harmoniserte digitale regneark. I tillegg til å sikre felles funksjoner bør Kommisjonen og medlemsstatene samordne sin innsats med mål om å sikre at brukeropplevelsen av disse grafiske brukergrensesnittene er så lik som mulig.
 - 11) Ny digital teknologi medfører stadig større muligheter til å effektivisere sjøtransportsektoren og redusere den administrative byrden. For å snarest mulig kunne dra nytte av fordelene ved slik ny teknologi bør Kommisjonen gis myndighet til å endre de tekniske spesifikasjonene, standardene og prosedyrene for det harmoniserte rapporteringsmiljøet gjennom gjennomføringsrettsakter. Dette bør gi markedsdeltakere fleksibilitet til å utvikle ny digital teknologi, og ny teknologi bør også tas i betraktning når denne forordningen gjennomgås.
 - 12) Deklaranter bør gis tilstrekkelig støtte og informasjon om prosessene og de tekniske kravene knyttet til bruken av det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart gjennom lett tilgjengelige og brukervennlige nasjonale nettsteder med felles standarder for et enhetlig utseende.
 - 13) Konvensjonen om forenkling av internasjonal sjøtrafikk («FAL-konvensjonen»)⁴ fastsetter at offentlige myndigheter i alle tilfeller kun skal kreve essensielle opplysninger innrapportert og skal holde antall poster til et minimum. Lokale forhold kan imidlertid kreve særlige opplysninger for å sikre navigasjonssikkerheten.
 - 14) For at EMSWe skal kunne fungere, er det nødvendig å etablere et omfattende EMSWe-datasett som bør dekke alle opplysninger som nasjonale myndigheter eller havneoperatører kan anmode om til administrative eller driftsmessige formål når et skip anløper en havn. Ved etableringen av EMSWe-datasettet bør Kommisjonen ta hensyn til relevant arbeid utført på internasjonalt plan. Ettersom omfanget av rapporteringspliktene varierer mellom medlemsstatene, bør et nasjonalt rapporteringspunkt for sjøfart i en gitt medlemsstat være utformet slik at EMSWe-datasettet kan godtas uten endringer, og slik at det ignorerer opplysninger som ikke er relevante for den medlemsstaten.
 - 15) Under ekstraordinære omstendigheter bør en medlemsstat kunne anmode om ekstra dataelementer fra deklaranter. Slike ekstraordinære omstendigheter kan for eksempel oppstå når det finnes et presserende behov for å beskytte indre orden og sikkerhet eller for å håndtere en alvorlig trussel mot menneskers eller dyrs helse eller mot miljøet. Begrepet ekstraordinære omstendigheter bør tolkes strengt.
 - 16) De relevante rapporteringspliktene i unionsrettsakter og internasjonale rettsakter bør listes opp i vedlegget til denne forordningen. Disse rapporteringspliktene bør utgjøre grunnlaget for etableringen av det omfattende

⁴ Den internasjonale sjøfartsorganisasjons (IMO) konvensjon om lettelse av internasjonal ferdsel til sjøs (Convention on Facilitation of International Maritime Traffic) («FAL-konvensjonen»), vedtatt 8. april 2016, standard 1.1.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

EMSWe-datasettet. Vedlegget bør også henvises til de relevante kategoriene av rapporteringsplikter på nasjonalt plan, og medlemsstatene bør kunne anmode Kommisjonen om å endre EMSWe-datasettet på grunnlag av rapporteringspliktene i deres nasjonale lovgivning og nasjonale krav. Unionsrettsakter som endrer EMSWe-datasettet på grunnlag av en rapporteringsplikt i nasjonal lovgivning og nasjonale krav, bør inneholde en uttrykkelig henvisning til den nasjonale lovgivningen og de nasjonale kravene.

- 17) Når informasjonen fra det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart sendes ut til vedkommende myndigheter, bør overføringen være i samsvar med de felles datakravene, -formatene og -kodene for rapporteringspliktene og -formalitetene som er angitt i unionsrettsaktene oppført i vedlegget, og bør gjøres gjennom IT-systemene som er fastsatt deri, for eksempel de elektroniske databehandlingsmetodene omhandlet i artikkel 6 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 952/2013⁵.
- 18) Gjennomføringen av denne forordningen bør ta hensyn til SafeSeaNet-systemene opprettet på nasjonalt nivå og unionsnivå, som bør fortsette å lette utvekslingen og distribusjonen av informasjon mottatt gjennom det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart mellom medlemsstatene i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/59/EF⁶.
- 19) Havner er ikke endelig bestemmelsessted for varer. Effektiviteten til skips havneanløp påvirker hele logistikkjeden knyttet til transport av varer og passasjerer til og fra havnene. For å sikre samvirkingsevne, multimodalitet og en smidig integrasjon av sjøtransport i den overordnede logistikkjeden, og for å legge til rette for andre transporttyper, bør det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart muliggjøre utveksling av relevante opplysninger, slik som ankomst- og avgangstider, med lignende rammer utviklet for andre transporttyper.
- 20) For å forbedre effektiviteten til sjøtransport og begrense duplisering av de opplysningene som må oppgis for driftsformål når et skip

anløper en havn, bør informasjonen som deklarerer inngir til et nasjonalt rapporteringspunkt for sjøfart, også deles med visse andre enheter, som havne- eller terminaloperatører, når dette godkjennes av deklareranten og det tas hensyn til behovet for å respektere fortrolighet, følsom forretningsinformasjon og rettslige begrensninger. Denne forordningen har som mål å forbedre håndteringen av data etter «engangsprinsippet» ved oppfylling av rapporteringspliktene.

- 21) I henhold til forordning (EU) nr. 952/2013 skal varer som bringes inn i Unionens tollområde, omfattes av en summarisk innførselsdeklarasjon som skal sendes inn elektronisk til tollmyndighetene. Gitt hvor viktig informasjonen i den summariske innførselsdeklarasjonen er for styring av sikkerhetsrisiko og finansiell risiko, er et særskilt elektronisk system for øyeblikket under utvikling for innsending og håndtering av summariske innførselsdeklarasjoner i Unionens tollområde. Det vil derfor ikke være mulig å sende inn summariske innførselsdeklarasjoner gjennom modulen for harmoniserte rapporteringsgrensesnitt. Med tanke på at noen av dataelementene som sendes inn i den summariske innførselsdeklarasjonen, også kreves for oppfylling av andre rapporteringsplikter knyttet til toll og sjøfart når et skip anløper en havn i Unionen, bør EMSWe imidlertid kunne behandle dataelementene i den summariske innførselsdeklarasjonen. Man bør også se for seg muligheten for at det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart også skal kunne hente ut relevant informasjon som allerede har blitt sendt inn via den summariske innførselsdeklarasjonen.
- 22) For å fullt ut harmonisere rapporteringskrav bør tollmyndigheter, sjøfartsmyndigheter og andre relevante myndigheter samarbeide både på nasjonalt plan og unionsplan. Nasjonale koordinatører med spesifikke ansvarsområder bør fremme et effektivt samarbeid og et velfungerende nasjonalt rapporteringspunkt for sjøfart.
- 23) For å muliggjøre gjenbruk av informasjonen som innrapporteres gjennom de nasjonale rapporteringspunktene for sjøfart, og for å gjøre det lettere for deklareranter å sende inn informasjon, er det nødvendig å innføre felles databaser. Det bør opprettes en EMSWe-skipsdatabase som inneholder en referanseliste over skipsopplysninger og deres rapporteringsunntak, som innrapportert til det respektive nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart. For

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 952/2013 av 9. oktober 2013 om fastsettelse av Unionens tollkodeks (EUT L 269 av 10.10.2013, s. 1).

⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/59/EF av 27. juni 2002 om opprettelse av et overvåkings- og informasjonssystem for sjøtrafikk i Fellesskapet og om oppheving av rådsdirektiv 93/75/EØF (EFT L 208 av 5.8.2002, s. 10).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

å gjøre det lettere for deklaranter å sende inn informasjon bør det opprettes en felles stedsdatabase som inneholder en referanseliste over stedskoder, herunder De forente nasjoners kode for handels- og transportsteder (UN/LOCODE), de SafeSeaNet-spesifikke kodene og havneanleggskodene som registrert i Den internasjonale sjøfartsorganisasjons (IMO) globale integrerte informasjonssystem for skipsfart (GISIS). Det bør dessuten opprettes en felles database over farlige stoffer, som inneholder en liste over farlig og forurensende last som skal meldes til det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart i samsvar med direktiv 2002/59/EF og IMO's FAL 7, idet det tas hensyn til de relevante dataelementene fra IMO's konvensjoner og koder.

- 24) Vedkommende myndigheters behandling av personopplysninger innenfor rammen av denne forordningen bør være i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679⁷. Kommisjonens behandling av personopplysninger innenfor rammen av denne forordningen bør være i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725⁸.
- 25) EMSWe og de nasjonale rapporteringspunktene for sjøfart bør ikke angi noen andre grunner for behandling av personopplysninger enn det som er kreves for deres virksomhet, og bør ikke brukes til å tildele noen nye tilgangrettigheter til personopplysninger.
- 26) Myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte bør delegeres til Kommisjonen med hensyn til å utfylle denne forordningen ved å opprette og endre EMSWe-datasettet og ved å fastsette definisjoner, kategorier og dataspesifikasjoner for dataelementene, samt med hensyn til å endre vedlegget for å inkludere rapporteringsplikter som finnes på nasjonalt plan, og for å ta i betraktning eventuelle nye rapporteringsplikter som er vedtatt

ved unionsrettsaktene. Kommisjonen bør sikre at de felles datakravene, -formatene og -kodene som er fastsatt i unionsrettsaktene og de internasjonale rettsaktene oppført i vedlegget, følges. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁹. For å sikre lik deltagelse i utarbeidingen av delegerte rettsakter mottar Europaparlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som utarbeider delegerte rettsakter.

- 27) Ved utarbeiding av delegerte rettsakter bør Kommisjonen sikre at eksperter fra medlemsstatene samt næringslivet konsulteres på en gjennomsliktig måte, samt i god tid i forveien.
- 28) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføring av denne forordningen bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011¹⁰.
- 29) Kommisjonen bør særlig gis gjennomføringsmyndighet for å fastsette de funksjonelle og tekniske spesifikasjonene, kvalitetskontrollmekanismene og prosedyrene for innføring, vedlikehold og bruk av modulen for harmoniserte grensesnitt og de tilknyttede harmoniserte elementene i de nasjonale rapporteringspunktene for sjøfart. Kommisjonen bør også gis gjennomføringsmyndighet for å fastsette de tekniske spesifikasjonene, standardene og prosedyrene for de felles EMSWe-tjenestene.
- 30) Denne forordningen bør bygge på europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 910/2014¹¹, som fastsetter vilkår for medlemsstatenes anerkjennelse av visse midler for elektronisk identifikasjon av fysiske og juridiske personer som omfattes av en meldt ordning for elektronisk identifikasjon i en annen medlemsstat. Forordning (EU) nr. 910/2014

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

⁹ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

¹¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 910/2014 av 23. juli 2014 om elektronisk identifikasjon og tillitstjenester for elektroniske transaksjoner i det indre marked og om oppheving av direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 73).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

fastsetter vilkårene for at brukere skal kunne bruke sine midler for elektronisk identifikasjon og autentisering for å få tilgang til offentlige nettjenester i grensekryssende situasjoner.

- 31) Kommisjonen bør utføre en evaluering av denne forordningen. Det bør samles inn informasjon for å underbygge evalueringen og muliggjøre en vurdering av om forordningen oppnår de fastsatte målsetningene. Kommisjonen bør også evaluere bl.a. tilleggsverdien ved å etablere et sentralisert og harmonisert europeisk rapporteringssystem, slik som et sentralt rapporteringsgrensesnitt.
- 32) Direktiv 2010/65/EU bør derfor oppheves med virkning fra anvendelsesdatoen for denne forordningen.
- 33) EUs datatilsyn er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001¹².

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål og virkeområde

Denne forordningen oppretter et rammeverk for et teknologinøytralt og samvirkende europeisk miljø for rapportering fra skip (European Maritime Single Window environment, EMSWe) med harmoniserte grensesnitt, for å lette elektronisk overføring av informasjon knyttet til rapporteringsplikter for skip som anløper, oppholder seg i og går fra en havn i Unionen.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «europeisk miljø for rapportering fra skip» («EMSWe») det rettslige og tekniske rammeverket for elektronisk overføring av rapporteringspliktig informasjon ved havneanløp i Unionen, som består av et nettverk av nasjonale rapporteringspunkter for sjøfart med harmoniserte rapporteringsgrensesnitt og inkluderer datautvekslinger via SafeSeaNet og

andre relevante systemer samt felles tjenester for brukerregister og tilgangsadministrasjon, adressering, skipsidentifikasjon, stedskoder og informasjon om farlig og forurensende last og om helse,

- 2) «skip» ethvert sjøgående fartøy som er i virksomhet i havmiljøet og er underlagt en særskilt rapporteringsplikt oppført i vedlegget,
- 3) «nasjonalt rapporteringspunkt for sjøfart» en teknisk plattform som etableres og drives på nasjonalt nivå, for å motta, utveksle og viderevende elektronisk informasjon for å oppfylle rapporteringsplikter, som inkluderer en felles definert administrasjon av tilgangsrettigheter, en modul for harmoniserte rapporteringsgrensesnitt og et grafisk brukergrensesnitt for kommunikasjon med deklaranter, samt forbindelser til berørte myndigheters systemer og databaser på nasjonalt plan og unionsplan, som gjør det mulig å formidle til deklaranter meldinger eller bekreftelser om et så bredt spekter som mulig av beslutninger fattet av alle de deltakende berørte myndighetene, og som også, der det er relevant, kan gi mulighet for tilkøpling til andre rapporteringsmåter,
- 4) «modul for harmoniserte rapporteringsgrensesnitt» en mellomvarekomponent i det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart, gjennom hvilken informasjon kan utveksles mellom informasjonssystemet brukt av deklaranter og det aktuelle nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart,
- 5) «rapporteringsplikt» informasjonen som kreves i henhold til unionsrettsaktene og de internasjonale rettsaktene oppført i vedlegget samt i henhold til den nasjonale lovgivningen og de nasjonale kravene som det vises til i vedlegget, som skal oppgis i forbindelse med et havneanløp,
- 6) «havneanløp» et skips ankomst til, opphold i og avgang fra en sjøhavn i en medlemsstat,
- 7) «dataelement» den minste informasjonsenheten som har en unik definisjon og presise tekniske egenskaper, for eksempel format, lengde og tegntype,
- 8) «EMSWe-datasett» den fullstendige listen over dataelementer som følger av rapporteringsplikter,
- 9) «grafisk brukergrensesnitt» et nettgrensesnitt for toveis nettbasert bruker-til-system datainn-sending til et nasjonalt rapporteringspunkt for sjøfart, som gjør det mulig for deklaranter å føre inn data manuelt, blant annet ved hjelp av harmoniserte digitale regneark og funksjoner som muliggjør uthenting av rapporteringsdata-

¹² Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

- elementer fra disse regnearkene, og som inkluderer felles funksjonalitet og funksjoner som sikrer en felles navigasjonsflyt og dataopplastingsopplevelse for deklaranter,
- 10) «felles adresseringstjeneste» en ytterligere frivillig tjeneste for deklaranter for å opprette direkte system-til-system dataforbindelser mellom systemet til en deklarant og modulen for harmoniserte rapporteringsgrensesnitt til det respektive nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart,
 - 11) «deklarant» enhver fysisk eller juridisk person som er underlagt rapporteringsplikter, eller enhver behørig bemyndiget fysisk eller juridisk person som opptrer på vegne av den personen innenfor grensene til den aktuelle rapporteringsplikten,
 - 12) «tollmyndigheter» myndighetene definert i artikkel 5 nr. 1 i forordning (EU) nr. 952/2013,
 - 13) «datatjenesteleverandør» en fysisk eller juridisk person som leverer informasjons- og kommunikasjonsteknologitjenester til en deklarant i forbindelse med rapporteringsplikter,
 - 14) «elektronisk overføring av informasjon» overføring av digitalt kodet informasjon i et strukturert format som kan endres, og som kan brukes direkte til datalagring og -behandling i datamaskiner,
 - 15) «leverandør av havnetjenester» enhver fysisk eller juridisk person som leverer én eller flere kategorier av havnetjenestene oppført i artikkel 1 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/352¹³.

KAPITTEL II

EMSWe-DATASETT

Artikkel 3

Opprettelse av EMSWe-datasettet

1. Kommisjonen skal opprette og endre EMSWe-datasettet i henhold til nr. 3 i denne artikkelen.
2. Senest 15. februar 2020 skal medlemsstatene underrette Kommisjonen om rapporteringsplikter som følger av nasjonal lovgivning og nasjonale krav, samt om dataelementene som må inngå i EMSWe-datasettet. De skal presist identifisere disse dataelementene.

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/352 av 15. februar 2017 om opprettelse av en ramme for levering av havnetjenester og felles regler om økonomisk innsyn i havner (EUT L 57 av 3.3.2017, s. 1).

3. Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 23 for å endre vedlegget til denne forordningen med sikte på å innføre, slette eller tilpasse henvisninger til nasjonal lovgivning eller nasjonale krav, unionsrettsakter eller internasjonale rettsakter, og med sikte på å opprette og endre EMSWe-datasettet.

Den første av disse delegerede rettsaktene skal vedtas senest 15. august 2021.

Som fastsatt i artikkel 4 kan en medlemsstat anmode Kommisjonen om å innføre eller endre dataelementer i EMSWe-datasettet, i samsvar med rapporteringspliktene inneholdt i nasjonal lovgivning og nasjonale krav. Ved vurdering av hvorvidt dataelementer skal inngå i EMSWe-datasettet, skal Kommisjonen ta hensyn til sikkerhetsspørsmål samt prinsippene i FAL-konvensjonen, nemlig prinsippet om å kun kreve innrapportering av vesentlig informasjon og å holde antall poster til et minimum.

Kommisjonen skal avgjøre, innen tre måneder etter anmodningen, hvorvidt dataelementene skal innføres i EMSWe-datasettet. Kommisjonen skal begrunne sin avgjørelse.

En delegert rettsakt som innfører eller endrer et dataelement i EMSWe-datasettet skal inneholde en uttrykkelig henvisning til den nasjonale lovgivningen og de nasjonale kravene omhandlet i tredje ledd.

Hvis Kommisjonen beslutter å ikke innføre dataelementet som det anmodes om, skal Kommisjonen oppgi godt underbygde grunner for avslaget, med henvisning til navigasjonssikkerhet og prinsippene i FAL-konvensjonen.

Artikkel 4

Endring av EMSWe-datasettet

1. Dersom en medlemsstat har til hensikt å endre en rapporteringsplikt i sin nasjonale lovgivning og nasjonale krav som vil innebære framlegging av andre opplysninger enn opplysningene som inngår i EMSWe-datasettet, skal den medlemsstaten umiddelbart underrette Kommisjonen. I den underrettelsen skal medlemsstaten presist identifisere opplysningene som ikke omfattes av EMSWe-datasettet, og skal angi den tilsiktede tidsperioden for anvendelsen av den aktuelle rapporteringsplikten.
2. En medlemsstat skal ikke innføre nye rapporteringsplikter med mindre en slik innføring er blitt godkjent av Kommisjonen gjennom fram-

gangsmåten fastsatt i artikkel 3, og de tilsvarende opplysningene er innarbeidet i EMSWe-datasettet og anvendes i de harmoniserte rapporteringsgrensesnittene.

3. Kommisjonen skal vurdere behovet for å endre EMSWe-datasettet i samsvar med artikkel 3 nr. 3. Endringene i EMSWe-datasettet skal innføres kun én gang i året, unntatt i behørig begrunnede tilfeller.
4. Under ekstraordinære omstendigheter kan en medlemsstat be deklarerer om å inngi ekstra dataelementer uten godkjenning fra Kommisjonen for en periode på mindre enn tre måneder. Medlemsstaten skal underrette Kommisjonen om disse dataelementene omgående. Kommisjonen kan tillate at medlemsstaten fortsetter å anmode om de ekstra dataelementene for to ytterligere perioder på tre måneder dersom de ekstraordinære omstendighetene vedvarer.

Senest én måned før utløpet av den siste tre månedersperioden omhandlet i første ledd kan medlemsstaten anmode Kommisjonen om at de ekstra dataelementene blir en del av EMSWe-datasettet, i samsvar med artikkel 3 nr. 3. Medlemsstaten kan fortsette å be deklarerer om å inngi de ekstra dataelementene fram til Kommisjonen har truffet en beslutning, og i tilfelle av en positiv beslutning, fram til det endrede EMSWe-datasettet er blitt implementert.

KAPITTEL III

FRAMLEGGING AV INFORMASJON

Artikkel 5

Nasjonalt rapporteringspunkt for sjøfart

1. Hver medlemsstat skal opprette et nasjonalt rapporteringspunkt for sjøfart gjennom hvilket, i samsvar med denne forordningen og uten at artikkel 7 og 11 berøres, all informasjon som er nødvendig for å oppfylle rapporteringspliktene, skal inngis én gang, ved hjelp av og i overensstemmelse med EMSWe-datasettet, ved å bruke modulen for harmoniserte rapporteringsgrensesnitt og det grafiske brukergrensesnittet som fastsatt i artikkel 6 og, der det er relevant, andre rapporteringsmåter som fastsatt i artikkel 7, med henblikk på å gjøre denne informasjonen tilgjengelig for de relevante myndighetene i medlemsstatene i den grad det er nødvendig for at disse myndighetene skal kunne utøve sine respektive funksjoner.

Medlemsstatene skal være ansvarlige for driften av deres nasjonale rapporteringspunkt for sjøfart.

Medlemsstatene kan gå sammen med én eller flere andre medlemsstater om å opprette et felles rapporteringspunkt for sjøfart. Disse medlemsstatene skal utpeke det felles rapporteringspunktet for sjøfart som deres nasjonale rapporteringspunkt for sjøfart, og skal forbli ansvarlige for driften av det i samsvar med denne forordningen.

2. Medlemsstater som ikke har sjøhavner, skal være unntatt fra plikten til å utvikle, opprette, drive og gjøre tilgjengelig et nasjonalt rapporteringspunkt for sjøfart som er fastsatt i nr. 1.
3. Medlemsstatene skal sikre at
 - a) det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart er kompatibelt med modulen for harmoniserte rapporteringsgrensesnitt, og at det grafiske brukergrensesnittet for deres nasjonale rapporteringspunkt for sjøfart overholder de felles funksjonene i henhold til artikkel 6 nr. 2,
 - b) de harmoniserte rapporteringsgrensesnittene integreres i god tid i henhold til gjennomføringsdatoene fastsatt i gjennomføringsrettsakten omhandlet i artikkel 6 og eventuelle etterfølgende oppdateringer i henhold til datoene avtalt i den flerårige gjennomføringsplanen,
 - c) det opprettes en forbindelse med vedkommende myndigheters relevante systemer for å muliggjøre overføring av data som skal innrapporteres til disse myndighetene, gjennom det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart og til disse systemene, i samsvar med unionsrettsakter og nasjonal lovgivning og nasjonale krav, og i overensstemmelse med de tekniske spesifikasjonene til disse systemene,
 - d) det opprettes en helpdesk som er tilgjengelig i de første 12 månedene etter 15. august 2025, samt et nettsted for brukerstøtte for deres nasjonale rapporteringspunkt for sjøfart med tydelige instruksjoner på medlemsstatens offisielle språk og, der det er relevant, på et språk som brukes internasjonalt,
 - e) personale som er direkte involvert i driften av det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart, får tilstrekkelig og nødvendig opplæring.
4. Medlemsstatene skal sikre at den påkrevde informasjonen når fram til myndighetene som har ansvaret for anvendelsen av den aktuelle lovgivningen, og at den er begrenset til

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

behovene til hver av disse myndighetene. I den forbindelse skal medlemsstatene sikre etterlevelse av de rettslige kravene knyttet til overføring av informasjon som er fastsatt i unionsrettsaktene oppført i vedlegget, og skal, der det er relevant, bruke de elektroniske databehandlingsmetodene omhandlet i artikkel 6 nr. 1 i forordning (EU) nr. 952/2013. Medlemsstatene skal også sikre samvirkevne med informasjonssystemene som brukes av disse myndighetene.

5. Det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart skal inkludere en teknisk mulighet for at deklaranter kan gjøre et undersett av dataelementer, som er forhåndsdefinert på nasjonalt plan, separat tilgjengelig for leverandører av havnetjenester i bestemmelsehavnen.
6. Dersom en medlemsstat ikke krever samtlige elementer i EMSWe-datasettet for å oppfylle rapporteringspliktene, skal det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart godta innsendinger som er begrenset til dataelementene som kreves av den medlemsstaten. Det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart skal også godta innsendinger fra deklaranter som inkluderer ekstra elementer i EMSWe-datasettet, men det behøver ikke behandle og lagre disse ekstra elementene.
7. Medlemsstatene skal lagre informasjon som sendes inn til deres respektive nasjonale rapporteringspunkt for sjøfart, kun i den tidsperioden som er nødvendig for å sikre oppfyllelse av kravene fastsatt i denne forordningen og for å sikre etterlevelse av unionsrettsaktene og de internasjonale og nasjonale rettsaktene oppført i vedlegget. Medlemsstatene skal deretter umiddelbart slette slik informasjon.
8. Medlemsstatene skal gjøre estimerte og faktiske ankomst- og avgangstider for skip offentlig tilgjengelige i et elektronisk format som er harmonisert på unionsplan, på grunnlag av dataene innsendt av deklaranter til det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart. Denne plikten skal ikke gjelde for skip med sensitiv last, dersom offentliggjøringen av disse opplysningene av det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart kan utgjøre en trussel mot sikkerheten.
9. De nasjonale rapporteringspunktene for sjøfart skal ha en ensartet internettadresse.
10. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter en harmonisert struktur for nettstedet for brukerstøtte omhandlet i

nr. 3 bokstav d), tekniske spesifikasjoner for tilgjengeliggjøring av ankomst- og avgangstider omhandlet i nr. 8 og et ensartet format for internettadresser omhandlet i nr. 9. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter rådgivningsprosedyren omhandlet i artikkel 24 nr. 2.

Den første av disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas senest 15. august 2021.

Artikkel 6

Harmoniserte rapporteringsgrensesnitt

1. Kommisjonen skal, i nært samarbeid med medlemsstatene, vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter de funksjonelle og tekniske spesifikasjonene for modulen for harmoniserte rapporteringsgrensesnitt for de nasjonale rapporteringspunktene for sjøfart. Målet med de funksjonelle og tekniske spesifikasjonene skal være å lette samvirking med brukernes ulike teknologier og rapporteringssystemer.

Den første av disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas senest 15. august 2021.

2. Kommisjonen skal, i nært samarbeid med medlemsstatene, senest 15. august 2022 utvikle og deretter oppdatere modulen for harmoniserte rapporteringsgrensesnitt for de nasjonale rapporteringspunktene for sjøfart i overensstemmelse med spesifikasjonene omhandlet i nr. 1 og 5 i denne artikkelen.
3. Kommisjonen skal stille til rådighet for medlemsstatene modulen for harmoniserte rapporteringsgrensesnitt og all relevant informasjon for å integrere denne i deres nasjonale rapporteringspunkt for sjøfart.
4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter de felles funksjonene til det grafiske brukergrensesnittet og malene for de harmoniserte digitale regnearkene omhandlet i artikkel 2 nr. 9.

Den første av disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas senest 15. august 2021.

5. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om endring av de tekniske spesifikasjonene, standardene og prosedyrene, for å sikre at de harmoniserte rapporteringsgrensesnittene kan fungere med framtidig teknologi.
6. Gjennomføringsrettsaktene omhandlet i denne artikkelen skal vedtas etter rådgivningsprosedyren omhandlet i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 7

Andre rapporteringsmåter

1. Medlemsstatene skal tillate deklaranter å inngi, på frivillig grunnlag, informasjon til det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart gjennom datatjenesteleverandører som oppfyller kravene til modulen for harmoniserte rapporteringsgrensesnitt.
2. Medlemsstatene kan tillate deklaranter å inngi informasjonen gjennom andre rapporteringskanaler forutsatt at disse kanalene er frivillige for deklarantene. I slike tilfeller skal medlemsstater sikre at disse andre kanalene gjør den relevante informasjonen tilgjengelig for det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart.
3. Medlemsstatene kan bruke alternative måter for innlevering av informasjon i tilfelle av midlertidig svikt i et av de elektroniske systemene omhandlet i artikkel 5 og 6 og artikkel 12 til 17.

Artikkel 8

Engangsprinsippet

1. Uten at det berører artikkel 11 nr. 1, og med mindre annet kreves i henhold til unionsretten, skal medlemsstatene sikre at deklaranten anmodes om å inngi informasjonen i henhold til denne forordningen kun én gang per havneanløp, og at de relevante dataelementene i EMSWe-datasettet gjøres tilgjengelige og gjenbrukes i samsvar med nr. 3 i denne artikkelen.
2. Kommisjonen skal sikre at skipsidentifikasjonsinformasjon, skipsopplysninger og unntak som inngis gjennom det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart, registreres i EMSWe-skipsdatabasen omhandlet i artikkel 14 og gjøres tilgjengelig for eventuelle etterfølgende havneanløp i Unionen.
3. Medlemsstatene skal sikre at dataelementene i EMSWe-datasettet som inngis ved avgang fra en havn i Unionen, gjøres tilgjengelige for deklaranten med henblikk på å oppfylle rapporteringspliktene ved ankomst i den neste havnen i Unionen, forutsatt at skipet ikke har anløpt en havn utenfor Unionen i løpet av den reisen. Dette nummeret skal ikke få anvendelse på informasjon mottatt i henhold til forordning (EU) nr. 952/2013, med mindre muligheten for å gjøre den informasjonen tilgjengelig for et slikt formål er fastsatt i den forordningen.
4. Alle relevante dataelementer i EMSWe-datasettet som mottas i samsvar med denne forord-

ningen, skal gjøres tilgjengelige for andre nasjonale rapporteringspunkter for sjøfart via SafeSeaNet.

5. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter listen over relevante dataelementer omhandlet i nr. 3 og 4 i denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter rådgivningsprosedyren omhandlet i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 9

Ansvar for formidlet informasjon

Deklaranten skal være ansvarlig for å sikre innsending av dataelementer i samsvar med gjeldende rettslige og tekniske krav. Deklaranten skal forbli ansvarlig for dataene og for å oppdatere eventuell informasjon som har endret seg etter innsendingen til det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart.

Artikkel 10

Vern av opplysninger og fortrolighet

1. Vedkommende myndigheters behandling av personopplysninger innenfor rammen av denne forordningen skal være i samsvar med forordning (EU) 2016/679.
2. Kommisjonens behandling av personopplysninger innenfor rammen av denne forordningen skal være i samsvar med forordning (EU) 2018/1725.
3. Medlemsstatene og Kommisjonen skal i samsvar med gjeldende unionsrett eller nasjonal rett treffe de nødvendige tiltak for å sikre at kommersielle og andre følsomme opplysninger som utveksles i henhold til denne forordningen, behandles fortrolig.

Artikkel 11

Ytterligere bestemmelser vedrørende toll

1. Denne forordningen skal ikke være til hinder for utveksling av informasjon mellom medlemsstatenes tollmyndigheter eller mellom tollmyndigheter og markedsdeltakere, ved hjelp av de elektroniske databehandlingsmetodene omhandlet i artikkel 6 nr. 1 i forordning (EU) nr. 952/2013.
2. De relevante opplysningene i den summariske innførselsdeklarasjonen omhandlet i artikkel 127 i forordning (EU) nr. 952/2013 skal, når det er i samsvar med Unionens tollregelverk, gjøres tilgjengelige for det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart til orientering og, der

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

det er relevant, gjenbrukes for andre rapporteringsplikter oppført i vedlegget.

3. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter listen over relevante opplysninger omhandlet i nr. 2 i denne artikkelen. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter rådgivningsprosedyren omhandlet i artikkel 24 nr. 2.

Den første av disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas senest 15. august 2021.

KAPITTEL IV

FELLES TJENESTER

Artikkel 12

EMSWe-brukerregister og -tilgangsadministrasjonssystem

1. Kommisjonen skal opprette og sikre tilgjengeligheten av et felles brukerregister og tilgangsadministrasjonssystem for deklaranter og datatjenesteleverandører som bruker det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart, samt for nasjonale myndigheter med tilgang til det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart i tilfeller der det kreves autentisering. Det felles brukerregisteret og tilgangsadministrasjonssystemet skal sikre at en bruker registreres kun én gang gjennom et eksisterende unionsregister anerkjent på unionsnivå, sentral brukeradministrasjon og brukerovervåking på unionsnivå.
2. Hver medlemsstat skal utpeke en nasjonal myndighet som skal være ansvarlig for identifisering og registrering av nye brukere og for endring og avslutning av eksisterende kontoer gjennom systemet omhandlet i nr. 1.
3. Men henblikk på tilgang til det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart i ulike medlemsstater skal en deklarant eller datatjenesteleverandør som er registrert i EMSWe-brukerregisteret og -tilgangsadministrasjonssystemet, anses som registrert i det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart i alle medlemsstater, og skal operere innenfor grensene til tilgangsrettighetene som tildeles av hver medlemsstat i samsvar med nasjonale regler.
4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter de tekniske spesifikasjonene, standardene og prosedyrene for å sette opp det felles brukerregisteret og tilgangsadministrasjonssystemet omhandlet i nr. 1, herunder funksjonene omhandlet i nr. 2. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter rådgivningsprosedyren omhandlet i artikkel 24 nr. 2.

Den første av disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas senest 15. august 2021.

Artikkel 13

Felles adresseringstjeneste

1. Kommisjonen skal i nært samarbeid med medlemsstatene utvikle en ytterligere frivillig felles adresseringstjeneste, forutsatt at modulen for harmoniserte rapporteringsgrensenitt har blitt fullt ut implementert i samsvar med artikkel 6.
2. Kommisjonen skal i nært samarbeid med medlemsstatene vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter de funksjonelle og tekniske spesifikasjonene, kvalitetskontrollmekanismene og prosedyrene for innføring, vedlikehold og bruk av den felles adresseringstjenesten. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter rådgivningsprosedyren omhandlet i artikkel 24 nr. 2.

Den første av disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas senest 15. august 2024.

Artikkel 14

EMSWe-skipsdatabase

1. I samsvar med artikkel 8 nr. 2 skal Kommisjonen opprette en EMSWe-skipsdatabase som inneholder en liste over skipsidentifikasjonsinformasjon og skipsopplysninger, samt en fortegnelse over unntak fra skipsrapportering.
2. Medlemsstatene skal sikre at dataene nevnt i nr. 1 leveres til EMSWe-skipsdatabasen på grunnlag av dataene som deklaranter har sendt inn til det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart.
3. Kommisjonen skal sikre at dataene i skipsdatabasen er tilgjengelig for det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart for å lette skipsrapportering.
4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter de tekniske spesifikasjonene, standardene og prosedyrene for å sette opp databasen omhandlet i nr. 1 med hensyn til å samle inn, lagre, oppdatere og levere skip-identifikasjonsinformasjon og skipsopplysninger, samt fortegnelser over unntak fra skipsrapportering. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter rådgivningsprosedyren omhandlet i artikkel 24 nr. 2.

Den første av disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas senest 15. august 2021.

*Artikkel 15***Felles stedsdatabase**

1. Kommisjonen skal opprette en felles stedsdatabase som inneholder en referanseliste over stedskoder¹⁴ og havneanleggskoder, som registrert i IMO-databasen GISIS.
2. Kommisjonen skal sikre at stedsdatabase er tilgjengelig for det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart for å lette skipsrapportering.
3. Medlemsstatene skal gjøre informasjon fra stedsdatabase tilgjengelig på nasjonalt plan gjennom det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart.
4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter de tekniske spesifikasjonene, standardene og prosedyrene for å sette opp den felles stedsdatabase omhandlet i nr. 1 med hensyn til å samle inn, lagre, oppdatere og levere steds- og havneanleggskodene. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter rådgivningsprosedyren omhandlet i artikkel 24 nr. 2.

Den første av disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas senest 15. august 2021.

*Artikkel 16***Felles database over farlige stoffer**

1. Kommisjonen skal opprette en felles database over farlige stoffer, som inneholder en liste over farlig og forurensende last som skal meldes i samsvar med direktiv 2002/59/EF og IMOs FAL 7, idet det tas hensyn til de relevante dataelementene fra IMOs konvensjoner og koder.
2. Kommisjonen skal sikre at den felles database over farlige stoffer er tilgjengelig for det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart for å lette skipsrapportering.
3. Database skal være koblet til de relevante oppføringene i MAR-CIS-database utviklet av Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå (EMSA) med hensyn til informasjon om tilknyttede farer og risikoer ved farlig og forurensende last.
4. Database skal brukes både som referanse og som et verifiseringsverktøy på nasjonalt plan og unionsplan under rapporteringsprosessen gjennom det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart.

¹⁴ De forente nasjoners kode for handels- og transportsteder (United Nations Code for Trade and Transport Locations).

5. Medlemsstatene skal gjøre informasjon fra den felles database over farlige stoffer tilgjengelig på nasjonalt plan gjennom det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart.
6. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter de tekniske spesifikasjonene, standardene og prosedyrene for å sette opp den felles database over farlige stoffer omhandlet i nr. 1 med hensyn til å samle inn, lagre og levere referanseinformasjon om farlige stoffer. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter rådgivningsprosedyren omhandlet i artikkel 24 nr. 2.

Den første av disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas senest 15. august 2021.

*Artikkel 17***Felles skipshygiene database**

1. Kommisjonen skal gjøre tilgjengelig en felles skipshygiene database som kan motta og lagre data knyttet til helseerklæringer for sjøfolk i henhold til artikkel 37 i det internasjonale helsereglementet av 2005 (IHR). Personopplysninger om syke personer om bord på skip skal ikke lagres i denne database.
- Vedkommende helsemyndigheter i medlemsstatene skal ha tilgang til database for å kunne motta og utveksle opplysninger.
2. Medlemsstater som bruker skipshygiene database, skal meddele Kommisjonen hvilken nasjonal myndighet som har ansvar for brukradministrasjon i forbindelse med denne database, herunder registrering av nye brukere samt endring og avslutning av kontoer.
3. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter de tekniske spesifikasjonene, standardene og prosedyrene for å sette opp database omhandlet i nr. 1. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter rådgivningsprosedyren omhandlet i artikkel 24 nr. 2.

*KAPITTEL V***SAMORDNING AV EMSWe-VIRKSOMHETEN***Artikkel 18***Nasjonale koordinatører**

Hver medlemsstat skal utpeke en vedkommende nasjonal myndighet med et tydelig rettslig mandat til å fungere som nasjonal koordinator for EMSWe. Den nasjonale koordinatoren skal

- a) fungere som nasjonalt kontaktpunkt for brukere og Kommisjonen i alle spørsmål som gjelder gjennomføringen av denne forordningen,

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

- b) samordne vedkommende nasjonale myndigheters anvendelse av denne forordningen innen en medlemsstat samt deres samarbeid,
- c) samordne virksomhet rettet mot å sikre distribusjon av data og forbindelse med vedkommende myndigheters relevante systemer som omhandlet i artikkel 5 nr. 3 bokstav c).
- a) Kommisjonens og EMSAs utvikling og vedlikehold av IKT-verktøyene som støtter gjennomføringen av denne forordningen på unionsnivå,
- b) fremming av EMSWe på unionsplan, herunder blant relevante interessenter, og i relevante internasjonale organisasjoner.

Artikkel 19

Flerårig gjennomføringsplan

For å legge til rette for rettidig gjennomføring av denne forordningen og fastsette kvalitetskontrollmekanismer og prosedyrer for innføring, vedlikehold og oppdatering av modulen for harmoniserte grensesnitt og de tilknyttede harmoniserte elementene i EMSWe, skal Kommisjonen etter hensiktsmessige samråd med medlemsstatenes eksperter vedta, og årlig revidere, en flerårig gjennomføringsplan som skal inneholde

- a) en plan for utvikling og oppdatering av de harmoniserte rapporteringsgrensesnittene og de tilknyttede harmoniserte elementene i EMSWe for de neste 18 månedene,
- b) en plan for utviklingen av den felles adresseringstjenesten senest 15. august 2024,
- c) veiledende datoer for samråd med relevante interessenter,
- d) veiledende frister for medlemsstatene for etterfølgende integrering av de harmoniserte rapporteringsgrensesnittene i det nasjonale rapporteringspunktet for sjøfart,
- e) veiledende frister for Kommisjonens utvikling av en felles adresseringstjeneste etter gjennomføringen av modulen for harmoniserte rapporteringsgrensesnitt,
- f) testperioder for medlemsstater og deklaranter til å teste deres forbindelser med eventuelle nye versjoner av de harmoniserte rapporteringsgrensesnittene,
- g) testperioder for den felles adresseringstjenesten,
- h) veiledende frister for utfasing av de eldre versjonene av de harmoniserte rapporteringsgrensesnittene for medlemsstatene og deklaranter.

KAPITTEL VI

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 20

Kostnader

Den europeiske unions alminnelige budsjett skal dekke kostnadene for

Artikkel 21

Samarbeid med andre systemer eller tjenester for tilrettelegging av handel og transport

Dersom systemer eller tjenester for tilrettelegging av handel og transport er opprettet ved andre unionsrettsakter, skal Kommisjonen samordne virksomheten knyttet til disse systemene eller tjenestene for å oppnå synergieffekter og unngå dobbeltarbeid.

Artikkel 22

Gjennomgåelse og rapportering

Medlemsstatene skal overvåke anvendelsen av EMSWe og rapportere sine funn til Kommisjonen. Rapporten skal inneholde følgende indikatorer:

- a) Bruk av modulen for harmoniserte rapporteringsgrensesnitt.
- b) Bruk av det grafiske brukergrensesnittet.
- c) Bruk av andre rapporteringsmåter som omhandlet i artikkel 7.

Medlemsstatene skal årlig framlegge denne rapporten for Kommisjonen, ved bruk av en mal som Kommisjonen skal stille til rådighet.

Kommisjonen skal senest 15. august 2027 gjennomgå anvendelsen av denne forordningen og framlegge for Europaparlamentet og Rådet en vurderingsrapport om hvordan EMSWe fungerer på grunnlag av data og statistikk som samles inn. Vurderingsrapporten skal om nødvendig inneholde en evaluering av ny teknologi som kan føre til endringer i eller utskifting av modulen for harmoniserte rapporteringsgrensesnitt.

Artikkel 23

Utøvelse av delegering

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter som nevnt i artikkel 3 gis Kommisjonen for en periode på fire år fra 14. august 2019. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om delegeringen av myndighet senest ni måneder før

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

utgangen av fireårsperioden. Delegeringen av myndighet skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utgangen av hver periode.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 3 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådføre seg med eksperter utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
5. Når Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 3 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke vil gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

Artikkel 24

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av en komité for digital tilrettelegging for transport og handel. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 25

Oppheving av direktiv 2010/65/EU

Direktiv 2010/65/EU oppheves med virkning fra 15. august 2025.

Henvisninger til direktiv 2010/65/EU skal forstås som henvisninger til denne forordningen.

Artikkel 26

Ikrafttredelse

1. Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
2. Den får anvendelse fra 15. august 2025.
3. Funksjonene omhandlet i artikkel 11 nr. 2 og de som er knyttet til tollrapporteringspliktene angitt i del A nr. 7 i vedlegget, skal tre i kraft når de elektroniske systemene omhandlet i artikkel 6 nr. 1 i forordning (EU) nr. 952/2013 som er nødvendige for anvendelsen av disse rapporteringspliktene, er i drift, i samsvar med arbeidsprogrammet som er opprettet av Kommisjonen i henhold til artikkel 280 og 281 i forordning (EU) nr. 952/2013. Kommisjonen skal offentliggjøre datoen da vilkårene i dette nummeret har blitt oppfylt, i C-utgaven av *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 20. juni 2019.

For Europaparlamentet

A. TAJANI
President

For Rådet

G. CIAMBA
Formann

VEDLEGG

RAPPORTERINGSPLIKTER

A. Rapporteringsplikter som følger av unionsrettsakter

Denne kategorien rapporteringsplikter omfatter opplysninger som skal inngis i henhold til følgende bestemmelser:

1. Melding for skip som ankommer og går fra havner i medlemstatene

Artikkel 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/59/EF av 27. juni 2002 om opprettelse av et overvåkings- og informasjonssystem for sjøtrafikk i Fellesskapet (EFT L 208 av 5.8.2002, s. 10).

2. Grensekontroll av personer

Artikkel 8 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om et unionsregelverk som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler) (EUT L 77 av 23.3.2016, s. 1).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

3. Melding om farlig eller forurensende last om bord

Artikkel 13 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/59/EF av 27. juni 2002 om opprettelse av et overvåkings- og informasjonssystem for sjøtrafikk i Fellesskapet (EFT L 208 av 5.8.2002, s. 10).
 4. Melding om avfall og lasterester

Artikkel 6 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/59/EF av 27. november 2000 om mottaksanlegg i havner for avfall og lasterester fra skip (EFT L 332 av 28.12.2000, s. 81).
 5. Framlegging av sikkerhetsopplysninger

Artikkel 6 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 725/2004 av 31. mars 2004 om forbedret sikkerhet for fartøyer og havneanlegg (EUT L 129 av 29.4.2004, s. 6).

Skjemaet i tillegget til dette vedlegget skal brukes for å identifisere dataelementene som kreves i henhold til artikkel 6 i forordning (EF) nr. 725/2004.
 6. Opplysninger om personer om bord

Artikkel 4 nr. 2 og artikkel 5 nr. 2 i rådsdirektiv 98/41/EF av 18. juni 1998 om registrering av personar som reiser med passasjerskip til eller frå hamner i medlemsstatane i Fellesskapet (EFT L 188 av 2.7.1998, s. 35).
 7. Tollformaliteter
 - a) Ankomstformaliteter:
 - Melding om ankomst (artikkel 133 i forordning (EU) nr. 952/2013)
 - Framlegging av varer for tollvesenet (artikkel 139 i forordning (EU) nr. 952/2013)
 - Deklarasjon om midlertidig lagring av varer (artikkel 145 i forordning (EU) nr. 952/2013)
 - Tollmessig status på varer (artikkel 153–155 i forordning (EU) nr. 952/2013)
 - Elektroniske transportdokumenter som brukes til transitt (artikkel 233 nr. 4 bokstav e) i forordning (EU) nr. 952/2013)
 - b) Avgangsformaliteter:
 - Tollmessig status på varer (artikkel 153–155 i forordning (EU) nr. 952/2013)
 - Elektroniske transportdokumenter som brukes til transitt (artikkel 233 nr. 4 bokstav e) i forordning (EU) nr. 952/2013)
 - Melding om utpassering (artikkel 267 i forordning (EU) nr. 952/2013)
 - Summarisk utpasseringsdeklarasjon (artikkel 271 og 272 i forordning (EU) nr. 952/2013)
 - Melding om gjenutførsel (artikkel 274 og 275 i forordning (EU) nr. 952/2013)
 8. Sikker lasting og lossing av bulkskip

Artikkel 7 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/96/EF av 4. desember 2001 om fastsettelse av harmoniserte krav og framgangsmåter for sikker lasting og lossing av bulkskip (EFT L 13 av 16.1.2002, s. 9)
 9. Havnestatskontroll

Artikkel 9 og artikkel 24 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/16/EF av 23. april 2009 om havnestatskontroll (EUT L 131 av 28.5.2009, s. 57)
 10. Statistikk over sjøtransport

Artikkel 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/42/EF av 6. mai 2009 om statistiske oppgaver over transport av gods og passasjerer til sjøs (EUT L 141 av 6.6.2009, s. 29)
- B. FAL-dokumenter og rapporteringsplikter som følger av internasjonale juridiske virkemidler
- Denne kategorien rapporteringsplikter omfatter opplysninger som skal gis i henhold til FAL-konvensjonen og andre relevante internasjonale juridiske virkemidler.
1. FAL 1: Skipsdeklarasjon
 2. FAL 2: Lastedeklarasjon
 3. FAL 3: Proviantdeklarasjon
 4. FAL 4: Besetningsdeklarasjon
 5. FAL 5: Besetningsliste
 6. FAL 6: Passasjerliste
 7. FAL 7: Farlig last
 8. Helseerklæring for sjøfolk
- C. Rapporteringsplikter som følger av nasjonal lovgivning og nasjonale krav

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

4							SL =
5							SL =
6							SL =
7							SL =
8							SL =
9							SL =
10							SL =

Er det truffet noen særlige eller ytterligere sikkerhetstiltak for skipet utover dem fastsatt i den godkjente sikkerhets- og beredskapsplanen?

JA

NEI

Dersom svaret er JA, angis nedenfor de særlige eller ytterligere sikkerhetstiltak som er truffet for skipet.

Nr. (som ovenfor)	Særlige eller ytterligere sikkerhetstiltak som er truffet for skipet
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	

Angi skip-til-skip-aktivitetene, i kronologisk rekkefølge (de seneste først), som er utført i løpet av de ti seneste anløp til havneanleggene angitt ovenfor. Forleng tabellen nedenfor eller fortsett på en ny side om nødvendig – sett inn det totale antall skip-til-skip-aktiviteter:

Ble skipets sikkerhets- og beredskapsprosedyrer som er angitt i den godkjente sikkerhets- og beredskapsplanen, gjennomført ved alle disse skip-til-skip-aktivitetene?	JA	NEI
Dersom NEI, gis nærmere opplysninger om sikkerhetstiltakene som er truffet i stedet, i siste kolonne nedenfor.		

Nr.	Fra dato (dd/mm/åååå)	Til dato (dd/mm/åååå)	Sted eller lengde- og breddegrad	Skip-til-skip- aktivitet	Sikkerhetstiltak som er truffet i stedet
1					
2					
3					
4					
5					
6					

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 157/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2019/1239 om opprettelse av et europeisk miljø for rapportering fra skip

7					
8					
9					
10					
Allmenn beskrivelse av skipets last					
Frakter skipet farlige stoffer i lasten som omfattes av klasse 1, 2.1, 2.3, 3, 4.1, 5.1, 6.1, 6.2, 7 eller 8 i IMDG-kodeksen?			JA	NEI	Dersom svaret er JA, bekreftes at Manifest om farlig last (eller et relevant utdrag) er vedlagt
Bekreftelse på at en kopi av besetningslisten er vedlagt		JA	Bekreftelse på at en kopi av passasjerlisten er vedlagt		JA
Andre sikkerhetsrelaterte opplysninger					
Er det noen sikkerhetsrelaterte forhold som bør oppgis?		JA	Gi nærmere opplysninger:		NEI
Skipets agent i den planlagte bestemmelseshavnen					
Navn:			Kontaktopplysninger (telefon):		
Opplysninger om personen som gir opplysningene					
Tittel eller stilling (stryk det som ikke passer): Skipsfører / skipets sikkerhets- og beredskaps-offiser / rederiets sikkerhets- og beredskaps-offiser / skipets agent (som ovenfor)		Navn:		Underskrift:	
Dato, tid og sted for rapport					

=====

